

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 8. Ecclesiastica bona inuadens auaritia paupertate punita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

§. VIII.

Ecclesiastica bona innuens avaritia paupertate punita.

Siquidem paupertas sæpe iustissima pœna est avaritiæ. Quasi qui oleo incendium vult extinguere, ita desipit, qui vult, iniustis pecunijs, suam imminuere paupertatem; iustâ enim Dei pœnâ illam augebit, benedictione diuina subtracta. Sed præcipuè amittit etiam sua, qui ad se trahit bona Ecclesiarum, ea enim alijs apposita etiam iustis bonis, id agunt, quod accipitris pœnæ appositæ pennæ columbarum. Dicuntur siquidem hæ ab illis mirabili vi naturæ consumi. Clarissimo id exemplo ostendit Sanderus, qui refert, Anno Christi 1543. quod argenteus nummus, in Anglia, purgatissimus, ab Henrico VIII. in æreum conuersus est, manifestâ Dei vindictâ, rapinas sacrilegiaq; regis esse punita. Erant in Anglia ingentes monasteriorum thesauri; & vel decima eorum pars avarissimi cuiusque regis mentem explere potuisset, nisi insatiabilis omnino cupiditas fuisset, ac fundo caruisset. Igitur Henricus, *cùm thesauros ubique omnes, cùm cruces argenteas, aureas, omniaq; sacra vasa, cùm altarium ornamenta,*

cùm

Nicol:
Sanderus
de Schif-
mate An-
glicano
An, 1543.

cùm omnem supellectilem mille panè monasteriorum, cùm omnia pradia, fundos, fructus, iura & actiones in suam potestatem rede-gisset; cùm præterea decimas, & annatas omnium beneficiorum, per vniuersam Angliam, exigeret; & adeò, cùm ipsum plumbum, ligna, atq; lapides monasteriorum ubiq; venderet, ex eoq; debuisset in aeternum omnia ciuibus suis tributa & vectigalia remisisse (id quod se facturum simulabat, ut ciues eò libentiùs in monasterijs enertendis ipsius libidini assensum praberent) immò cùm debuerit quocumq; Christiani orbis rege argento præsertim & auro ditior extitisse: adeò tamen in contrarium ea res, ex Dei iustissima voluntate, cessit, ut multò pauperior intra paucos annos, post expilationem istam, fuerit, quàm unquam antè aut ipse, aut maiores eius fuerunt. Quin ille solus plura tributa & vectigalia ciuibus suis imposuit, quàm omnes simul reges, per quingentos antè annos, fecerant. Cùmq; stantibus adhuc monasterijs, vulgò pseudoeuangelicè iactitarent, neminem, in Anglia, pauperem (mendicum) deinceps fore, si semel claustra sacra dirumperentur, & thesauri, quibus Abbates incubarent, prædiq; & agri, quibus pauci jam monachi alerentur, in manus plurium deuenirent; adeò nihil eorum re ipsa extitit, ut pro

singul-

singulis, qui antea ostiatim victum queritabant, nunc viginti ad minimum, non modo idem vite genus sequantur, sed etiam, quod miserrime queritant, interdum vix inueniant. Hæc Sanderus.

§. IX.

Quinam auari Ecclesiastica bona inuadant?

Video, quàm periculosa res sit, hîc epimythion addere. Nimis magnus est numerus humana diuinis, terram cælo anteferentium, & non iam, primùm regnum cælorum querentium, sed rationi Status, vt vocant, omnia subijcientium. Apud quos, virtus post aurum, Ecclesia post marsupium sequitur; apud illos religio Reipublicæ, & quæ Dei sunt, Cæsaris, non quæ Cæsaris, Deo debent seruire. Nimirum atheorum hæc sunt principia, & eorum fundamenta, qui omnia pecuniæ causa faciunt, & existimant, religionem, ad terrores duntaxat populi, esse excogitatam. Cùm ergo religionem & res Ecclesiæ nihili faciant, magisque temporalia bona ament, quàm æterna; facilè res Deo dicatas suis vtilitatibus accommodant, atque honestatē omnē postponunt, commoditati. Nemo ex his est, qui non ad-

dit

Math. 6.
33.

Math.
22. 21.